

SEDMÁ KAPITOLA:

18 465 DOLARŮ ZA MINUTU

Kdyby nebyl Alexi Lalas prezidentem a generálním manažerem Los Angeles Galaxy, člověk by ho při pohledu na něj zařadil do jedné ze tří skupin: bývalý zpěvák průměrně úspěšné grungové kapely ze Seattlu devadesátých let dvacátého století, oblíbený docent amerických studií z Kalifornské univerzity, písíci pojednání o dějinném významu popmetalových skupin z osmdesátých let, anebo někdejší hipík, který se dal do pucu, oženil se a našel si pořádné zaměstnání (avšak který ve volném čase stále píše beatnickou poezii). Rozhovory Lalas nejraději poskytoval v baru Hangár, úžasně ošumělém podniku na Aviation Boulevardu v městečku Manhattan Beach, kde prastarý jukebox vyhrával směsici všemožných písní. Jezdil v mírně otlučeném modrozeleném sedanu Mercedes z roku 1994 a v domě, ve kterém s manželkou Anne a jednorocní dcerkou Sophií žil, dosud skládal a nahrával písně - repertoár umělce, který pod svým jménem vydal čtyři alba a při evropském turné skupiny Hootie and the Blowfish roku 1998 jí dělal předskokana.

Když odpoledne 29. srpna vítal návštěvu ve své rohové kanceláři bez oken v areálu Home Depot Centra, dal by se jeho styl popsat jako nedbalá elegance čtyřdenní rusé strniště, bílé tričko s výstřihem do V vykasané z kalhot a k tomu, zadumaný výraz člověka, jehož právě podrobili kritice na celoplošném televizním kanálu. Pouhých pár minut předtím totiž diskutéri v pořadu *Around the Horn* na ESPN Lalase rozcupovali za to, že si po poslední porážce stěžoval na nabitý program: pouhé tři dny po debaklu s Chivas Galaxy podlehli 0:3 v Coloradu a vyčerpaní Beckham s Donovanem k tomuto utkání ani neodcestovali. „Garantuji vám, že jsem první generální manažer v MLS, kterého takhle sepsuli na celostátní televizi,“ posteskl si Lalas. „A myslím, že to je i dobře. Přesně tohle potřebujeme. Patří to k vývoji tohoto sportu. Jenže mým úkolem je ostatní chránit - a v případě potřeby i odvádět pozornost. Chránit Franka i hráče před vnějšími tlaky, které by mohly ještě více uškodit našim šancím na úspěch.“

V té době už se slůvka *úspěch* a *Galaxy* jen zřídka vyslovovala v jedné větě. Po páté ligové porážce mužstva v řadě si Yallop uvědomil, že jeho osud nejspíš závisí na výsledku večerního střetnutí s Pachucou ve finále Superligy.'

„Asi ano,“ vyjádřil se Yallop. „Zkrátka by ode mě bylo pošetilé se domnívat, ie i kdybychom prohráli, tak to na mé pozici nic nemění. Bez ohledu na okolnosti jsou totiž vždycky podstatné výsledky.“

Nahnuté to měl i Lalas. Galaxy nyní měli v MLS bilanci 3-5-10 a experiment Beckham se začínal podobat fiasku. Roku 2006, což byla Lalasova první sezóna ve funkci prezidenta a generálního manažera, se klub neprobojoval do vyřazovací části a nyní mu reálně hrozilo, že o ni navzdory přítomnosti Beckhama s Donovanem přijde znovu. A pořad *Around the Horn* nebyl jediný, kde zazněla kritika na Lalasovu adresu. Na serveru Bigsoccer.com, což je americká fotbalová obdoba diskusního rádia, se objevily upravené snímky od fanoušků Galaxy, na kterých Lalas figuroval jako Bob z Bagdádu, pověstně prolhaný tiskový tajemník Saddáma Husajna, či Lalas i s Yallopem a Leiwekem, jejichž hlavy mělo nasazené trio legendárních komiků The Three Stooges. Ovšem zatímco Yallopovi se v těch dnech zračil v očích nepřítomný pohled, Lalas bral vše s nadhledem, dokonce s úsměvem. „Co nejhoršího se může stát?“ tážal se. „Přijde sem za mnou Tim a řekne, že mi děkuje a že končím. Fajn, užil jsem si to, odejdu a budu dělat něco jiného. Ale než ta chvíle nastane, tak ať si všichni trhnou! Je to jasné? Mám tuhle práci rád. I přes obrovskou náročnost je lepší než devadesát devět celých devět procenta jiných věcí, kterým bych se mohl věnovat.“

Jestliže Lalasova spoře osvětlená kancelář působila překvapivě stísněným dojmem, bylo tomu tak proto, že tam na člověka jako by padaly stěny: sám se uskrovnil, aby měla víc prostoru jeho asistentka, ředitelka administrativy Martha Romerová. Kromě kytary se znakem Galaxy na stojanu vedle Lalasova stolu tam už na nic moc dalšího nebylo místo: jen na televizi, křeslo pro hosty či nádoby s lékořičovými pendreky a müsli tyčinkami. Na zdech měl Lalas polaroidové snímky lidí z vedení klubu (zřejmě trpí špatnou pamětí na jména a tváře), rozpis zápasů týmu pro ročník 2007 („Tohle je ten náš šíleně nabíjet program, pane řediteli!“) a barevně zvýrazněný sloupcový graf výsledků v celé sezóně: zelená znamenala výhry, žlutá remízy a červená porážky. (Za poslední dobu se diagram hodně červenal.) Na dveřích pak měl pověšenou košili a sako na večerní zápas.

Lalas měl v popisu práce několik povinností. Měl na starost příchody a odchody v hráčském kádru, stejně tak angažování a propouštění trenérů. Rovněž dohlížel na obchodní strategii Galaxy a prodej lístků. A coby jedna z nejnámějších osobností americké kopané musel také být „kapitánem lodi“, jak to sám vyjádřil, veřejnou tvář vedení klubu, která je neustále ve styku s domácími i zahraničními novináři. (Přestože celý Beckhamův přestup zařizoval Leiweke, měl coby generální ředitel AEG spoustu dalších povinností v zábavní branži, proto se nemohl Galaxy dennodenně věnovat.) Lalas měl

za to, že součástí jeho role coby veřejné tváře Galaxy je i ochota být k dispozici obyčejným fanouškům, jejichž e-maily chodily přímo do jeho schránky. Často potřeboval hroší kůži. „Chcete jeden slyšet?“ zeptal se Lalas, otevřel si jej v laptopu a začal číst:

„Hele, Lalasi, jak to, že jste s Yallopem ještě nedostali padáka? Měli vás vyrazit už dávno. Máš snad v rukávu nahý fotky svého šéfa s jinou ženskou? Jo a jak se snažíte zrakvit Beckhama do konce života, tak to se vám fakt daří. Jen tak dál. A jak jste s Beckhamem i tím šaškem McClarenem vyjednávali, že Beckham nenastoupí na celej zápas, to se vám taky povedlo. Hlavně že pak hrál devadesát minut proti Chivas. Radši se posad' za mikrofon jako komentátor, Lalasi. Tam bys možná něco dokázal. Sekni s tím, Lalasi! Sekni s tím dřív, než celej svět pochopí, že jsi kašpar. Ale na to už je asi pozdě, co? Vyhod' Yallopa a pak odejdi sám. Udělej to, Lalasi! Udělej to!“

Lalas si povzdechl. „No jo, takhle to chodí,“ řekl. Tyto e-maily měl uschované ve složce nazvané Fanoušci. Měl rád, když rozhořčení příznivci připsali i své jméno a telefonní číslo. Často jim pak volal a žasl nad tím, jak změnili tón, když přímo ve sluchátku uslyšeli hlas „toho břídila AJexiho Lalase“. „Ale někteří z nich, a to jim slouží ke cti, na svých prohlášeních o mně i mojí matce trvají,“ dodal Lalas. Někteří mu dokonce vyhrožovali. „Ne třeba Já tě zabiju', ale, Kéž bys chcípnul“, vysvětloval. „Ale budiž. To už k tomu patří. Kvůli ženě a dcerce z toho nadšený nejsem, ale přece tady nebudu sedět a skuhrat. A navíc i za těmhle přihlouplými projevy stojí láska a oddanost vůči mužstvu.“

Lalas soudil, že alespoň v tomto ohledu jsou spolu na jedné lodi. Nikdo nezpochybňoval, že má tuto práci i Galaxy rád, ostatně ještě jako hráč roku 2002 pomáhal tým dovést k zisku prvního poháru pro celkového vítěze MLS. Práci věnoval množství času. O víkendech sledoval všechna ligová utkání, aby měl lepší přehled o hráčích v soutěži. A neustále telefonoval - s agenty, trenéry i generálními manažery - a snažil se získat hráče, kteří by dokázali zvládnout mediální tlak experimentu Beckham.

Ne, o Lalasově píli lidé nepochybovali - ani o jeho smyslu pro humor či sympatické povaze. Pouze si kladli otázku, zda svou práci zvládá.

Dva týdny před začátkem Mistrovství světa 1994 seděl Lalas v letadle vedle jakési postarší ženy. Tehdy to byl čtyřiadvacetiletý vousatý obránce americké reprezentace, jež se měla zanedlouho zapojit do největší sportovní událos-

ti světa, kterou vůbec poprvé v dějinách pořádaly Spojené státy na domácí půdě. Mladík a dáma tehdy konverzovali stylem, jaký bývá na palubě letadel obvyklý.

„Copak vlastně děláte?“ otázala se.

„Hraju fotbal,“ zněla odpověď.

„Skutečně? A za koho hrajete?“

„Zrovna teď za náš národák.“

„Aha. Ale čím se živíte? Jak si vyděláváte peníze?“

Za pár týdnů se stal Lalas hvězdou, podepisoval reklamní smlouvy a jako host vystupoval v televizních diskusních pořadech, protože americká reprezentace právě porazila Kolumbii, postoupila ze základní skupiny a na Den nezávislosti pořádně prohnala i pozdější mistry světa z Brazílie, kterým až brankou v závěru podlehla 0:1. Lalas pak sám sebe využil jako příklad a mladým hráčům neustále opakoval: *Někdy se před člověkem objeví podobná příležitost. Vůbec nezáleží na tom, jak jste dobří, naskytne se zkrátka každému a vyjí buď to využijete, nebo ne.* „Rád bych si myslel, že jsem ji využil na maximum, přetavil ji v solidní kariéru a zároveň zanechal určitou stopu v dějinách americké kopané,“ nechal se slyšet Lalas. „Díky tomu, jak jsem vypadal, a taky díky síle mistrovství světa jsem pokaždé, když jsem vyšel z domu, věděl, že mě budou lidi poznávat, i kdyby měli říct třeba jenom: ‚Není to ten fotbalista?‘“

Lalas si cenil, že mohl dva roky hrát za Padovu v italské Sérii A, kde se naučil italsky a soupeřil s nejlepšími fotbalisty světa, roku 1996 se však vrátil do USA, kde právě startovala nová nejvyšší profesionální soutěž s názvem Major League Soccer. Po několika nepřilíh úspěšných sezónách s mužstvy New England Revolution, New York/New Jersey Metrostars a Kansas City Wizards - a rovněž po krutém Mistrovství světa 1998, na kterém v dresu americké reprezentace, jež turnaj končila v naprostém rozkladu, nenastoupil ani na jedinou minutu - Lalas na konci sezóny 1999 ukončil kariéru. Příští rok nahrával hudbu, vyrazil na koncertní turné s kapelou a rovněž pro televizi komentoval fotbalové zápasy. Jednou večer roku 2000 během olympiády v Austrálii se večer po dni volna vrátil s manželkou Anne z města do hotelového pokoje.

„Udělám to,“ prohlásil Lalas. „Oholím si bradku.“

„Jo, klidně,“ odvětila Anne, filmová dokumentaristka, která vyrůstala nedaleko Lalase na předměstí Detroitu. „Ale zaprvé, jestli to uděláš, tak si to chce natočit. A zadruhé se mi někdy opovaž něco vyčítat!“

Bradka byla Lalasovým poznávacím znamením, univerzálním symbolem, jenž vyvolával chápavé úsměvy a žádosti o podpis od Detroitu až po Dar es Salaam. „Stala se mou součástí,“ vzpomínal. „Nejsem naivní a vím, že mi za těch deset let náramně pomáhala.“ Avšak ztráta vousů byla zároveň jakýmsi

znovuzrozením. Lalas se vrátil k fotbalu a přestoupil do Galaxy, mužstva, které už třikrát sahalo po ligovém primátu, nikdy jej však nezískalo. Peter Vanegas, jenž se zařadil k Lalasovým nejbližším přátelům, měl za to, že právě Lalas byl onou chybějící složkou, která nakonec roku 2002 poháněla losangeleský tým na cestě za titulem.

Nadobro pověsil Lalas kopačky na hřebík na konci sezóny 2003. Trenér Galaxy Sigi Schmidt mu řekl, že s ním pro ročník 2004 už nepočítá, a pouhých pár dní nato - poté, co se Lalas zmínil v novinách, že je pro jeho hráčskou generaci důležité zapojit se do obchodní stránky fotbalu - mu zavolał Tim Leiweke a požádal ho o schůzku v restauraci Palm v centru města. Tam Lalasovi nabídl funkci generálního manažera San Jose Earthquakes, klubu vlastněného společností AEG. Lalas se pochopitelně nemohl pochlubit tradičním životopisem většiny generálních manažerů v MLS, jejichž hlavním úkolem je prodávat vstupenky a reklamní plochy a usilovat o ziskovost klubu. Především neměl ukončené vysokoškolské vzdělání, jelikož roku 1991 univerzitu opustil, aby se mohl věnovat kariéře profesionálního fotbalisty. Když se v San Jose setkal s novým realizačním týmem, promluvil k němu zcela upřímně: „Poslyšte, vy všichni máte daleko vyšší vzdělání než já. Ale věřím, že mi spoustu svých poznatků a vědomostí můžete předat a že já vám zase můžu nabídnout jedinečný pohled díky tomu, co jsem se naučil.“

Vskutku jen málokdo v předchozích letech udělal pro propagaci a rozvoj fotbalu v USA víc než Lalas. Zároveň si za tu dobu osvojil určité základní principy, jež ho utvářely coby manažera, přičemž nejdůležitější z nich zní: Fotbalisti si musejí uvědomit, že nejsou jenom sportovci, ale i *baviči* a že jejich úkolem je nejenom vyhrávat zápasy, ale zároveň být přítom i zajímaví. „Rádi podporujeme osobitost na hřišti, avšak mimo něj ji potlačujeme,“ posteskl si Lalas. „Když hráč řekne něco zajímavého, vtipného či jinak nápaditého nebo když na něm dokonce spatříme něco lidského, zaskočí nás to. *Jemináčku!* Je to absurdní. Ale vezměte si svá oblíbená sportovní družstva. K těmhle osobnostem se to všechno zase vrací: k tomu, co dělají, co řekli, s kým chodí, ke všem těmhle podružnostem, na kterých nejspíš podle názoru sportovních puristů ani trochu nezáleží. Ale ono na nich záleží - aspoň podle mého.“

Zároveň Lalas samozřejmě varoval, že pokud tohle všechno není podložené výkonem - pokud člověk nezaplátí onu daň přímo na hřišti -, je dotyčný za šaška. Trochu se to podobalo scéně s Craschem Davisem a Nukem LaLooshem z filmu *Durhamští Býci*: pokud má někdo pantofle do sprch obrostlé plísni a vyhraje v baseballové lize dvacet zápasů, pak je *zajímavý*. Pokud ale mizerně nadhazuje, tak je jenom lempl.

Lalas často měnil bydliště. V San Jose strávil rok, během něhož se marně snažil uklidňovat fanoušky, ačkoli každý věděl, že se má klub stěhovat do Houstonu. Pak se přesunul do New Yorku, kde prožil bouřlivý rok coby generální manažer týmu MetroStars, dalšího klubu vlastněného firmou AEG. Fanoušci Lalasovi odpustili i vztyčený prostředníček, který svého času ještě coby hráč MetroStars ukázal domácímu publiku, ovšem jeho rozhodnutí odvolat kouče Boba Bradleyho vyvolalo velké spory, mimo jiné i proto, že ani ne za dva roky byl Bradley jmenován trenérem americké reprezentace. Když klub od AEG koupila firma Red Bull, vyrábějící energetické nápoje, Lalas ve funkci ještě krátce setrval, než začalo být zřejmé, že pod novým majitelem nemá v klubu perspektivu.

A tehdy se mu znovu ozval Leiweke. „Když zazvoní telefon a volá Tim, znamená to, že se bude něco dít,“ prohlásil Lalas, „a většinou to, že si budu balit kufry.“ Pět týdnů předtím při cestě letadlem ze zápasu v Kostarice zemřel tragicky na infarkt prezident Galaxy Doug Hamilton. Lalas považoval Hamiltona za blízkého přítele a rovněž učitele, uplynula však již delší doba a Galaxy potřebovali plnohodnotnou náhradu. „Vrátíš se zase k nám,“ řekl Lalasovi Leiweke.

Přes veškeré přibarvování informací, jemuž se čas od času Lalas nevyhнул, projevil někdy upřímnost, jež byla ve frázovitém světě profesionálního sportu nesmírně osvěžující. „Moje práce do značné míry, bohudík nebo bohužel, spočívá v tom, že tak nějak improvizuju a snažím se, jak můžu.“ Za patnáct měsíců, které už Lalas u Galaxy působil, byla nejpřekvapivějším aspektem jeho činnosti skutečnost, že daleko větších úspěchů dosáhl z hlediska obchodu (pro což neměl žádné formální vzdělání) než z hlediska hráčského kádru (což měla být jeho parketa). Ještě před Beckhamovým přestupem byli Galaxy finančně nejstabilnějším klubem v MLS, měli nejvyšší návštěvnost v lize a díky tomu, že AEG vlastnila areál Home Depot Center, vytvářeli i mírný zisk. S Beckhamovým příchodem pochopitelně prudce stoupl prodej reklamních ploch, permanentek i luxusních lóží. Největším Lalasovým osobním úspěchem bylo, že dohlížel na proměnu image klubu, tvorbu nového znaku, nových dresů i nových barev - ty už se objevily na trikotech Galaxy s Beckhamovou jmenovkou, které se začaly prodávat po celém světě.

Ovšem i Lalas přiznával, že jeho výsledky na fotbalovém poli představují jakousi „všehočů“ , což bylo ještě shovívavé hodnocení. Skutečnost, že se mužstvu roku 2006 nepodařilo v lize postoupit do play-off (a ve zbylých dvou letech jeho manažerského působení přejít aspoň přes první kolo), hovořila

sama za sebe. Táž emoce, díky níž Lalas vykonával svou práci tak zaníceně, mu občas bránila činit prozíravá rozhodnutí ohledně kádru. Seznam hráčů, s nimiž Lalasovi došla trpělivost a kteří se následně prosadili jinde, byl poměrně dlouhý - Nate Jaqua, Robbie Findley a Joseph Ngwenya jen za dobu jeho úřadování v Galaxy -, a proto Lalas nemohl jen tak mávnout rukou a říct, že zkrátka neunesli mediální tlak v L.A. Rovněž se odmítal zbavit svého blízkého přítele Petera Vanegase, přestože už tento fotbalista nebyl v nejlepší formě a přestože jej chtěl Yallop spolu s právem volby v draftu vyměnit do Colorada za záložníka Kyla Beckermana, mladšího a mnohem perspektivnějšího hráče. „Vím, že jsem zaujatý: mám pro Peta slabost," přiznal Lalas. „A dlužno dodat, že Petova výměna nepřipadá v úvahu ani z hlediska lidského. Je totiž důležité mít v šatně hráče, kteří chápou, z čeho Galaxy vzešli."

Na Lalasovu obranu je třeba říct, že za prozíravý krok z jeho strany se naopak považovalo, když v červnu 2006 angažoval Yallopa, tedy alespoň do chvíle, než poměr sil změnil Beckhamův příchod. Lalas byl rovněž mistrem provokativních výroků do médií a nikdy se za nic neschovával, ani tehdy, když porážek začínalo valem přibývat. Především vinou Beckhamova zranění a neskutečně nabitého programu nebylo snadné poznat, jak na tom mužstvo skutečně je. „Zřejmě se jim nepodaří probojovat se do play-off, z čehož se ovšem vůbec nedá vyvozovat, jaký mají tým," nechal se slyšet trenér New Yorku Bruce Arena.

Lalas s Yallopem se navíc museli vypořádat se situací, jakou jindy v MLS nezakusí. Když Alan Gordon v New Yorku před zraky šestašedesáti tisíc fanoušků zahodil vyloženou šanci, kdo by se mohl na kluka, který vydělává pouhopouhých třicet tisíc dolarů, výrazněji zlobit? „Kdyby bral za rok milión a zardil takovou tutovku, tak si od plic zanádváte," vysvětloval Lalas. „Potíž je ale v tom, že my po těch hráčích chceme, aby podávali výkony v situacích, které by normálně zažívali leda v nějakém velkoklubu - třeba u Yankees nebo v Realu Madrid -, jenže zároveň za to od nás nedostanou adekvátně zaplacenno. Můžu jenom apelovat na jejich smysl pro čest a lidské kvality. Celé to má tak trochu nádech neupřímnosti."

Nejspornějším bodem Lalasova působení tak nakonec nebyly směny typu „dva za jednoho" či jeho ochota vzdát se mladých nadějí ve prospěch starších hráčů, ale spíš to, jakým způsobem vycházel s penězi určenými na platy fotbalistů Galaxy. MLS je specifická v tom, že všechny kluby musejí pracovat s týmž platovým stropem ve výši 2,1 miliónu dolarů na tým, a bylo na Lalasovi a Yallopovi, aby poskládali co možná nejlepší kádr s odečtením 525 tisíc dolarů, které putovaly na účet Beckhamovi (200 tisíc roku 2007, 400 tisíc roku 2008) a Donovanovi (325 tisíc). Pod Lalasem býval klubu strop vždy

tak trochu těsný, což ho nutilo vyměňovat či vyřazovat z kádru i hráče, které si Galaxy chtěli ponechat, jakmile se jim zvýšily platy nebo pokud chtěl tým získat nového fotbalistu jako třeba Xaviera nebo Pavóna. Vůbec tomu tak ale být nemuselo. „K výměně hráče kvůli platovému stropu jsme nikdy přistoupit nemuseli,“ pochlubil se manažer konkurenčního ligového mužstva. „My se svým rozpočtem hospodaříme tak, jak se má, u nich se však hospodaří velice špatně.“

Ačkoli Lalas postrádal finanční bystrost, jakou se může chlubit dejme tomu absolvent obchodní akademie, u vedení Galaxy se těšil značné autoritě, díky níž si získal horlivou oddanost realizačního týmu, který pod ním pracoval. Jeho upřímná emotivnost však s sebou kromě pozitiv přinášela i negativa. Na jednu stranu mu člověk bezděky přikyvoval, když si stýskal na úroveň současných amerických fotbalistů. „Vychovali jsme v americké kopané generaci kluků, ne chlapů, a to se nám teď ve zlém vrací,“ rozhovořil se Lalas. „V touze najít ty nejtalentovanější hráče jsme zapomněli na druhou stranu rovnice, totiž zanícení, srdce, osobnost, díky nimž se ve spojení třeba i s průměrnými schopnostmi dá dosáhnout ledačehos dobrého.“ Lalas si přál, aby jeho ovečky dávaly do hry všechno stejně jako on, tento zápal však u něj občas míval za následek až groteskní výlevy emocí. Po výhře 6:5 v zápase Superligy v Dallasu, kdy Galaxy málem promarnili vedení 4:0, vešel Lalas do šatny právě v okamžiku, kdy Yallop končil proslov k hráčům. „Franku, chci s tebou i asistenty mluvit v kabině pro trenéry,“ prohlásil Lalas. „Teď hned.“

Ačkoli Lalas věděl, že hráči sedí jen pár metrů od nich a že všechno slyší, práskl dveřmi a začal na Yallopa a jeho asistenty křičet jako smyslů zbavený: „Tohle není žádná hra, do prdele! Tak se kurva proberte! Nasrali jste mě!!!“

A to se přitom vyhrálo. „Vycházíme s Frankem v pohodě,“ prohlásil posléze Lalas. „Je to pochopitelně tak trochu divadýlko. Občas člověk musí použít maličko netradiční postup, aby ostatní pochopili, co má na srdci. A když třeba někteří z nich nabudou pocitu, že si to trenér, kterého řada z nich zbožňuje, neprávem odsáká za jejich výkon, tak to není špatné.“

Některé mladší hráče ta scéna vyloženě vyděsila, nikoli však všechny. „Člověk si řekne: vždyť jsme vyhráli,“ podotkl Donovan, „tak proč tady tak hulákáš?“

Fotbalisté Galaxy u Lalase ne vždy úplně tušili, na čem jsou. Někdy se s nimi dal do řeči, jindy jako by je ani nevnímal. A když o mužstvu něco říkal na veřejnosti, nabádal hráče, ať všemu nevěří. „Všem mančaftům v prvé řadě zdůrazňuju, že to, co napovídám do novin, je potřeba brát s rezervou,“ vysvětloval Lalas. „Vůbec si toho nevsímejte, radím jim. Pokud vám budu chtít něco vytknout nebo vás poplácat po zádech, vyříkám si to s vámi z očí do očí.“

Zkrátka musejí pochopit, že jde o *zábavu*. Je to jedna velká show." Lalas má v každém případě nadání pronášet kontroverzní výroky, které se dobře vyjímají na titulních stránkách, například když se v britském tisku nechal slyšet, že kdyby člověk naložil vrtulník fotbalisty z MLS a vrhnul by je do anglické Premier League, nebyl by znát žádný úbytek kvality. Někteří jeho hráči si však kladli otázku: pokud nás sám Lalas nabádá, abychom nevěřili tomu, co říká do médií, nakolik je pak vůbec důvěryhodný? V čem pak spočívá rozdíl například oproti profesionálnímu wrestlingu? A kdy už se z něj stává víceméně jen jakýsi kašpar bažící po pozornosti?

Pokud šlo o Donovana, ten se domníval, že toho má Lalas coby prezident a generální manažer klubu „až nad hlavu“ a že si toho „na sebe bere moc“. Jednu věc však Donovan přijal za svou: mantru o kopané jakožto zábavě. Když se s Lalasem poprvé potkali roku 2004 v San Jose, Donovan prý dle vlastních slov nechápal, proč Lalas mistrovskému týmu vytýká, že by měl předvádět atraktivnější podívanou. Copak nestačí vyhrávat? S přibývajícímí léty ale Donovanovi došlo, že fanoušci platí těžce vydřené peníze za to, aby se bavili - a že mají zvlášť v Los Angeles spoustu jiných možností. „Pokud má člověk sledovat nudné utkání, které skončí 0:0 nebo 1:0, tak proč vůbec takhle mrhat časem?“ tázal se Donovan. „To se radši vydá na pláž nebo se půjde podívat na Lakers, protože tam září Kobe Bryant zápas co zápas. A tohle se mi na Alexim líbí. Spousta hráčů tohle neuznává nebo se jim to nezamlouvá, ale mně jo.“

Jak na Lalase zareaguje Beckham, zůstávalo otázkou. V jistých ohledech představoval Beckham dokonalé ztělesnění Lalasovy filozofie: hráče, jehož kouzlo nejvyšší možnou měrou překračovalo rámec fotbalového hřiště (i vlastního sportu). Beckham se však zároveň záměrně snažil nevyslovovat nic provokativního — upoutávat na sebe pozornost tímto způsobem neměl zapotřebí - a nebylo těžké si jej představit, jak nad některými Lalasovými bizarními veřejnými výroky jen kroutí hlavou. Lalas pochopitelně chtěl s Beckhamem vycházet, moc často však spolu nemluvili. V kabině Galaxy totiž Lalas příliš času netrávil. A Beckham navíc z vedení klubu komunikoval s Leiwekem, nikoli s Lalasem. Pokud by měl Beckham nebo kdokoli z jeho lidí s Lalasem jakékoli potíže, mohli jít přímo za jeho šéfem.

Samozřejmě pokud by mužstvo šlo i nadále od porážky k porážce, nemusel by se Lalas ohledně vztahu s Beckhamem vůbec trápit - přišel by totiž o místo. Pakliže by se Galaxy onoho večera podařilo vyhrát Superligu, do značné míry by tím vzali vítr z plachet všem kritikům v televizi i na internetu a šance spatřit Beckhama zvedat před zraky domácích fanoušků nad hlavu mistrovský pohár byla pro Lalase dostatečným důvodem k tomu, aby

finále Superligy označil za „jedno z nejdůležitějších utkání v dějinách našeho klubu“. Beckham byl odpočatý, stejně tak Donovan. Lalas měl dobrý pocit. „Byla by to skvělá zpráva a díky ní bychom rozptýlili všechno negativní, co se o nás psalo a píše,“ řekl. „Pokud nám dnes bude přát štěstí a vyhraje, patřičně to oslavíme, navíc se nám naskýtá příležitost zapsat se do historie. Protože za spoustu let už by lidi mluvili jenom o tom, jak Galaxy vyhráli Superligu, a na výsledky v MLS by se zapomnělo.“

Alespoň v to Lalas doufal.

Toho večera stál nad střechou východní tribuny Home Depot Centra měsíc v úplňku, ne až tak nenápadná připomínka toho, že se v Beckhamově prvním pohárovém finále v dresu Los Angeles Galaxy možná budou dít prapodivné věci. Zesměšňovat Superligu nebylo pro cyniky nic těžkého - jednalo se o turnaj osmi týmů s nulovou tradicí, vytvořený přímo pro účely televize. Avšak zápasy v jejím prvním ročníku nabídly překvapivě velkou porci zábavy — nejkrásnějším okamžikem byl Beckhamův nádherný gól z trestného kopu proti D.C. United - a Galaxy i Pachuca braly finále velice vážně, mimo jiné i proto, že organizátoři Superligy vypsali pro hráče štědré finanční odměny. Vítěz měl inkasovat prémii milion dolarů, což u typického klubu MLS představovalo téměř polovinu veškerých výdajů na platy za celý rok.

S penězi to ovšem v MLS nebylo nikdy jednoduché a Superliga byla jen dalším dokladem. Ačkoli MLS i televizní stanice TeleFutura, vysílající ve španělštině, neustále hovořily o oné milionové prémii, vedení ligy stanovilo, že v případě vítězství získají fotbalisté Galaxy pouze 150 tisíc dolarů. Zbytek měl dostat majitel klubu. MLS uvedla, že si nepřeje, aby odměny pro hráče za vítězství v Superlize převýšily odměny za zisk titulu v MLS samotné, jež činily 165 tisíc dolarů. Hráči Galaxy považovali toto rozhodnutí za skandální, za další důkaz toho, jak liga s hráči zemetá, a jejich rozhořčení ještě vzrostlo, když se fotbalisté Pachucy nechali slyšet, že v případě vítězství jim připadne 350 tisíc dolarů.

I tak pro fotbalisty Galaxy vydělávající dvacet až třicet tisíc dolarů ročně znamenala částka 150 tisíc vítanou prémii. A v sázce bylo ještě mnohem víc. Hráči věděli, že nad Yallopem se vznášá Damoklův meč, a tak chtěli bojovat i za něj, neboť jim připadalo, že tento Kanaďan s holubíci povahou nese za nezdarů zaviněné nahuštěným programem až příliš velký podíl viny. V případě další výhry nad Pachucou (ještě ve skupině ji Galaxy porazili 2:1) se navíc na úkor úřadujícího mexického i kontinentálního mistra mohli vítězoslavně holedbat. A nejen to, vzhledem k tomu, že možnost probojovat se do play-offv MLS se

podobala spíš zbožnému přání, představovalo pro Galaxy finále Superligy jedinečnou příležitost získat v ročníku 2007 nějakou trofej. „Je to šance zachránit sezónu,“ souhlasil Donovan. „A je mi jedno, co kdo říká, pokud Pachuca porazíme i podruhé a vyhraje me turnaj, kterého se účastní čtyři nejlepší mančafy z Ameriky a čtyři nejlepší z Mexika, tak je to prostě úspěch.“

Hned od úvodního hvizdu Pachuca prokazovala, proč je nejlepším mužstvem Severní Ameriky. *Los Tuzos*, jak se jim přezdívá, v zápase mexické ligy o předešlém víkendu nechali na lavičce hned osm fotbalistů základní sestavy, aby byli na finálové klání proti Galaxy v plné síle. A bylo to znát: přihrávky chodily z nohy na nohu, hráči svižně a neúnavně běhali. Pachuca se téměř nedopouštěla chyb a už od prvních minut držela míč častěji na kopačkách. Naopak borci z Los Angeles se sotva zmohli na vážnější útok. Beckham vůbec poprvé v dresu Galaxy hrál na pravém kraji zálohy a Peter Vanegas, jenž ho ve středu pole zastoupil, nedokázal příliš podržet balón. A nevydařené Vaneegasovo představení ještě umocnil vlastní gól, který si vstřelil v osmadvacáté minutě a kterým Pachuca věnoval vedení 1:0.

Beckham se s lehkomyšlnou vervou neustále vrhal na zteč, zvláště po brance soupeře. Byl to správný impuls, zároveň však tento Beckhamův zvyk - horečně se hned snažit co nejdřív všechno napravit - nepřinášel vždy jenom klady. Pokud náhodou přišel o míč, mívá sklon atakovat protivníka tak ostře, že při střetu riskoval trest v podobě žluté či červené karty. Beckhamovy účinné výpady po celém hřišti zasluhovaly do určité míry obdiv - *podívejte, jak strašně chce vyhrát!* —, ale zároveň se v nich odrážela jeho nízká důvěra ve spoluhráče a navíc v obraně pootvíraly vrátka protiútokům soupeře, protože fotbalisté Galaxy museli vykrývat prostory, které Beckham opustil. Beckham vždy patřil na trávníku k nejlepším, ovšem pokud se pro míč stahoval příliš hluboko na vlastní polovinu, chyběl vpředu, aby rozdával smrtící přihrávky, které mužstvo potřebovalo.

To všechno možná vysvětluje, jak se pravý záložník Beckham dvě minuty po vedoucí brance Pachucy ocitl zcela vlevo, kde Donovan v plném běhu na poslední chvíli zachránil míč před koncovou čarou ve hře a patičkou ho Beckhamovi vrátil. Beckham se ho chtěl za každou cenu zmocnit, jenže pravou nohou do něj kopl přesně v tomtéž okamžiku jako pravačka obránce Pachucy Fernanda Salazara. Oba se skáceli k zemi. Šlo o shodu okolností, jakou člověk nevidí třeba celé měsíce, a během několika vteřin bylo jasné, že se Beckham vážně zranil. Opět. Beckham frustrovaně udeřil do reklamních ploch na trávníku, odbelhal se na lavičku, a zatímco mu masér Ivan Piera vyšetřoval pravé koleno, schoval hlavu do dlaní. Za pár okamžiků zaujal jeho místo na hřišti Alan Gordon. Když zazněl poločasový hvizd, odpajdal

Beckham sám do tunelu, hlavu sklopenou, pravou štulpnu staženou až ke kotníku. V ruce držel bílý ručník, což bylo případné. Možná bylo načase, aby po sedmi týdnech bolesti - nebo spíš sedmi týdnech pekla - zamával na znamení kapitulace bílou vlajkou.

Ve druhém poločase se však stalo něco zvláštního. Galaxy přidali, začali si vytvářet šance a bez Beckhama náhle hráli lépe. Přesto stále ne a ne vstřelit branku. Na ukazateli skóre pořád svítilo 1:0 a běžela už druhá minuta nastavení, když Donovan poslal z vlastní půlky před branku soupeře nazdařbůh dlouhý centr z trestného kopu. Levý křídelní útočník Mike Randolph — tentýž Mike Randolph, který vydělával 17 700 dolarů a bydlel u rodičů — poslal hlavou míč do břevna. Hráči Pachucy se zoufale snažili odvrátit nebezpečí, a když jeden z obránců odhlavičkoval míč vysoko do vzduchu, měl Chris Klein dostatek času zvednout oči k nebi a uvědomit si: *Letí přímo ke mně.*

Takzvané nůžky platí v kopané za nejdynamičtější kop, cosi tak mimořádného, že jejich výskyt téměř vždy překvapí i pravidelné diváky. Vyžadují od hráče bezvadné načasování a pohybovou koordinaci, proto se i při tom nejmenším nedostatku může fotbalista spíš zesměšnit — v takovém případě pošle merunu někam do třicáté řady, případně nakopne zaskočeného protihráče přímo do obličeje. Ale když se nůžky povedou, když se hráči podaří zády k brance poslat balon do sítě, je to ve sportu jeden z esteticky dokonalých okamžiků. A Klein v devadesáté druhé minutě finále Superligy, kdy jeho mužstvo prohrávalo 0:1, vymrštil tělo do vzduchu jako skokan do vody chystající se k saltu nazad, švihl pravou nohou a vyslal střelu tak oku lahodící a přesnou, že i fotbalisté Pachucy jen užasle přihlíželi, jak míč kolem pravé tyčky letí do branky.

1:1.

Stadión burácel. Cannon utíkal přes celé hřišti slavit s ostatními. Beckham v šatně vyskočil z masérského stolu, vzal si na sebe oblek a vydal se za spoluhráči na lavičku. Kleinovi se ani nechtělo věřit, co se mu právě povedlo. „Ani nevím, jestli bych něco takového dokázal třeba vleže na posteli,“ vtípkoval.

Na řadu přišlo třicet minut prodloužení, jež žádné branky nepřineslo. O titulu měl rozhodnout penaltový rozstřel, krutá fotbalová loterie, která představuje nápor na psychiku hráčů i fanoušků. Los Tuzos se dostali do vedení 1:0 a Vanegas ještě podtrhl svůj hrůzyplný večer, když jeho střelu brankář Pachucy Miguel Calero vyrazil. Následující tři pokusy ovšem borci z L.A. proměnili, konkrétně Cobi Jones, Klein a Edson Buddle, a jelikož Cannon ve třetí sérii střelu soupeře vykopl, byl stav opět vyrovnaný. A když v páté sérii Marvin Cabrera z Pachucy jen orazítkoval břevno, zapumpoval Cannon radostně rukou a vybízel publikum, ať se k němu přidá.

Už stačilo jen to, aby Donovan soupeře dorazil, a mohly propuknout oslavy. *Je to doma*, pomyslel si v duchu Cannon. Celý rok Donovan v dresu reprezentace i Galaxy důležité pokutové kopy pravidelně proměňoval. Spoluhráči i Yallop přihlíželi ze středového kruhu jako jeden muž, ruce kolem ramen. Nechyběl mezi nimi ani Beckham, na sobě tentýž šedý oblek značky Burberry, který si vzal na slavnostní přivítání v Galaxy před sedmi týdny. Donovan se ke Calerovi otočil zády, dřepł si a odbyl si svůj zdouhavý rituál, při kterém si pro štěstí líbal zápěstí. (Vypadalo to sice směšně, ale pokud to funguje, tak proč ne, že?) Pak se postavil. Rozhodčí zadul do píšťalky.

Donovan poslal míč ve výšce hlavy na levou stranu branky.

A Calero ho vyrazil.

Ten okamžik se podobal ráně pěstí do břicha: pro fanoušky Galaxy, pro Donovana i pro jeho spoluhráče, jimž na půlící čáře poklesla ramena. Člověk nemusel být právě odborníkem na lidské chování, aby odhadl, co bude následovat. Carlos Rodriguez z Pachucy Cannona z penaltového puntíku překonal a Abel Xavier - obránce, který žádným střeleckým klidem nevynikal - poslal míč úplně mimo branku. Konec zápasu.

Fotbalisté Galaxy popadali na kolena. Jejich fanoušci ztichli. Z reproduktorů zaznívala píseň kapely Gnarl's Barkley *Crazy*, která šílenost situace vyjadřovala opravdu případně. Když hráči Pachucy přebírali pohár pro vítěze, tatáž děla na konfety, která před sedmi týdny ohlašovala Beckhamův příchod, páčila i nyní, avšak nálada - jak celého klubu, tak Beckhamova - se nesla v úplně opačném duchu. Každý reagoval po svém. Donovan se v šatně mužstvu omluvil. „Říkal jsem si, že se nesmím nechat rozhodit,“ popisoval svou penaltu. „Většinou trochu zpomalím a podívám se na gólmana. Jenže v tu chvíli jsem maličko zpanikařil. Hůř už jsem to kopnout nemohl.“

Cannona, jenž měl slzy v očích, nebylo skoro slyšet. „Tímhle zápasem jsme si letos mohli vynahradiť zpackanou a smolnou sezónu,“ špitl. „Kdybychom vyhráli a třeba se ani nedostali do play-off, aspoň bychom získali do vitríny trofej. Kvůli tomu to hrajeme. A proto to tolik bolí.“ Utkání označil za nejbolestnější porážku v celé své desetileté profesionální kariéře.

Yallop, který při pozápasové tiskové konferenci seděl na stupínku hned vedle Beckhama, ze sebe konečně vypustil dva měsíce potlačované frustrace jako natlakovaný obsah hasícího přístroje. Stačil jediný dotaz na pomalé rozjezdy mužstva. „Mohł bych tady dlouze rozvádět, proč jsme působili nevyrazně, proč to vypadá, jako bysme neměli o hru zájem, ale kluci jsou už prostě a jednoduše vyčerpaný,“ pravil. „Taková je pravda. Jenže oni to nezabalili a makali dál, proto jsem na ně hrdej. Jsou úplně grogy... Těch hovadin, kterejma jsme si museli projít, to mi věřte, to fakt nebyla žádná prdel - omlou-

vám se, že mluvím sprostě - ale bylo to fakt náročný. Ale oni to nezabalili a já jsem na něj hrdej. To je všechno, co vám k tomu můžu říct."

Pokud šlo o Beckhama, měl zavlhlé a zarudlé oči. Celých pět týdnů - od debutu proti Chelsea - se snažil hrát i se zraněným kotníkem a bez ohledu na zdravý rozum chtěl uspokojit požadavky a tlaky amerického obchodu. Úsměvy a dobrosrdečnost, jež jeho tiskovky zpravidla provázely, byly náhle tytam. Magnetická rezonance druhý den ukázala, že si Beckham natáhl vnitřní postranní vaz v pravém kolenu. Dosud se mu plně neuzdravil levý kotník a už ho potkalo další poranění, které mohlo být ještě závažnější. „Prostě to přešlo z jednoho do druhého," podotkl. „Takže je to pro mě možná jakési znamení, abych řekl, že si potřebuju odpočinout, všechno doléčit a nevracet se na trávník, dokud nebudu úplně fit."

Podle doktorů měl být Beckham mimo hru šest až osm týdnů - v podstatě zbytek celé neradostné sezóny klubu. Ve dnech po zranění zmizel Beckham veřejnosti z očí, a když se opět objevil, nevyjádřil se k celé záležitosti pro deník *Los Angeles Times*, nýbrž v rozhlasovém pořadu Ryana Seacresta — moderátora soutěže *American Idol* a spolupracovníka Simona Fullera. „Neměl jsem hrát tak brzo," posteskl si Beckham. „Uspěchal jsem to." Pozdě však honit bycha. Galaxy nezbývalo než doklopýtat ke konci tohoto ročníku MLS.

Jelikož tým Real Salt Lake v tom týdnu zvítězil, měli Galaxy vůbec nejhorskou bilanci v celé soutěži.

Sedm týdnů nato, jednoho větrného říjnového dne, se David Beckham v ilinoiském Bridgeview chystal v devadesáté minutě zápasu k přímému kopu. Naskýtala se mu velice nepravděpodobná příležitost: pokud by se Galaxy podařilo změnit dosavadní bezgólový stav a vyhrát poslední utkání základní části proti mužstvu Chicago Fire, dovršili by pozoruhodný vzestup z úplného dna až do vyřazovacích bojů MLS. A velkolepý návrat to byl nejen pro klub, ale i pro Beckhama. Ačkoli se mělo za to, že bude vyřazen na celý zbytek sezóny, začal záhy intenzivně rehabilitovat, na hřišti se poprvé znovu objevil už o tři dny dříve v utkání s New Yorkem a proti Chicagu vyběhl na hrací plochu v padesáté osmé minutě. V polovině září mezitím Galaxy s bilancí 4-5-13 klesli až na samé dno, ovšem díky pětizápasové vítězné šňůře (nyní 9-7-13) se opět dostali do hry o osmé a poslední postupové místo do vyřazovací části soutěže.

Nyní bylo zřejmé, že Galaxy (už od zápasu s Pachucou až do této chvíle) se z jakéhosi důvodu daří lépe, když Beckham není na trávníku. Od jeho příchodu zaznamenalo mužstvo v šestnácti zápasech, v nichž *nenastoupil*, bilanci

8-2-6 (tedy polovinu utkání vyhrálo), kdežto v šesti, ve kterých hrál, pouze 1-2-3. Tento nepoměr neodrážel míru nadání - jen blázen by mohl tvrdit, že Beckham svými schopnostmi mužstvu škodí —, ale byl to jasný signál toho, že se fotbalisté Galaxy nedokážou vypořádat s pozorností, která ho obklopuje. „Stačí, aby pětkrát šestkrát nenastoupil, a najednou se o nás nikdo nestará a nám se začne dařit," poznamenal Donovan. „Pak se vrátí, celý ten cirkus začne nanovo a my se trápíme. Netvrdím, že je na vině jeho návrat. Spíš všechno to okolo."

Donovan měl ještě jednu teorii. Podle něj se klubu vedlo lépe i proto, že už se Franku Yallopovi neustále nepletl do práce Lalas. Po porážce s Pachucou unikl Yallop vyhazovu a díky zmrtvýchvstání mužstva se jeho postavení dokonce vylepšilo - Donovan to popsal tak, že šlo o „první okamžik během sezóny, kdy dostal Frank šanci být sám sebou a taky se sám rozhodovat". Nakolik se Donovanova slova o Lalasovi zakládala na pravdě, o tom se dalo polemizovat. K Donovanovi měl Yallop blíže než ke kterémukoli jinému hráči, a tak si trenér fotbalistovi často mezi čtyřma očima postěžoval, jaké má s Lalasem neshody, ať už v názorech na kvality hráčů nebo ohledně Lalasova veta navrhované výměny Petera Vagenase a potenciálních akvizic z ostatních mužstev (šlo například o Artura Alvareze či Jeffa Cunninghama).

Tvrzení, že je jakýmsi „loutkářem, který v zákulisí neustále tahá za nitky", Lalas odmítal se slovy, že pro Donovana či fanoušky je až příliš jednoduché svalovat vinu na „toho velkého zrzka, který si s oblibou pouští pusu na špacír". Donovan si však zvěsti o napětí mezi Lalasem a Yallopem nevymýšlel. Když se posléze Yallopa na Donovanovy výroky ptali, potvrdil kouč, že Lalas skutečně chce mít vše pod kontrolou. „Alexi rád do všeho aktivně zasahuje," řekl Yallop. „Občas se shodneme, občas ne. Prostě mám za to, že pokud se nevyhrává, dostane nakonec v téhle lize kouč padáka, takže by si jeden myslel, že bude mít kouč větší slovo při odchodech a příchodech hráčů i v tom, jak jsou hodnoceni."

Navzdory vzestupu Galaxy v závěrečné fázi základní části záviselo bezpochyby Yallopovo případné angažmá i pro rok 2008 na výsledku zápasu proti Chicagu. Neprobojovat se do play-offje koneckonců výrazný neúspěch a všichni věděli, že ideální působiště by pro Yallopa představoval tým ze San Jose, jenž se do ligy opět navracel, příležitost vrátit se tam, kde zažil největší trenérské úspěchy. V okamžiku, kdy se Beckham v oné devadesáté minutě chystal k přímému kopu a vyprodaný stadión jako jeden muž křičel, aby ho vyvedl z míry, bylo vůbec s podivem, že Galaxy ještě mají možnost zápas vyhrát. Chicago mu totiž jasně dominovalo a přestřílelo soupeře v poměru 22:5, ovšem Cannon dal svému týmu sérií skvělých zákroků naději. Na pokus

o přímou střelu stál míč příliš daleko od branky, ale kolikrát už všichni viděli, jak Beckham v závěrečných minutách důležitého klání zahrál standardní situaci tak kouzelně, že se až tajil dech?

S rukama v bok v postoji známém po celém světě se Beckham dvakrát rychle nadechl, rozběhl a poslal dlouhý zakroucený míč na hlavu Carlose Pavóna. Onehdy v New Yorku dokázal Pavón Beckhamovy milimetrové přesné centry přetavit hlavičkou v gól hned dvakrát. Jenže tomuto centru scházelo k milimetrové přesnosti hodně. Obránce Chicaga Wilman Conde Pavóna předskočil a uklidil míč do bezpečí. Pár okamžiků nato vyslal Beckham nepřesnou přihrávkou Chicago do protiútku a John Thornington svým gólem zajistil domácím v tomto klíčovém duelu výhru 1:0, jíž si Fire zajistili úcast ve vyřazovacích bojích. Pro tým z Los Angeles sezóna skončila.

Beckham vynechal pozápasovou tiskovou konferenci a vůbec poprvé v tomto ročníku odpovídal na otázky přímo v šatně jako kterýkoli jiný hráč. Tentokrát jeho slova neovlivnily emoce tak jako po porážce od Pachucy, naopak mu zřejmě připadalo skoro až absurdní, že Galaxy i přes nelichotivou bilanci 9-7-14 byli stále ještě ve hře o play-off. Přesto v nich zazníval hmatatelný stín zklamání, příležitosti, kterou v mediálně ostře sledovaném létě roku 2007 promarnil a která se mu už možná nemusí naskytnout. „Ještě nikdy mě během tak krátké doby nepostihlo tolik zranění," posteskl si. „Jsem šťastný, že můžu být vyslancem MLS, jsem šťastný, že jsem tváří ligy, ale potřebuju hrát. To je pro mě ze všeho nejpodstatnější."

Vše vyjadřuje Beckhamova závěrečná statistika pro ročník 2007 v dresu Galaxy: odehráno 352 minut, sedm soutěžních zápasů, jeden gól. Anebo jinými slovy mu klub platil 18 465 dolarů za minutu, 928 571 dolarů za zápas a 6,5 miliónu dolarů za gól.

Určitě není dobrým znamením, pokud se hráčův plat přepočítává na minuty strávené na hřišti nebo pokud všichni noví majitelé permanentek na Galaxy nakonec mají možnost vidět Beckhama v MLS odehrát všehovšudy dva domácí zápasy. Když Beckhama v televizním pořadu *60 Minutes* požádali, aby svou první sezónu v Americe zhodnotil, odvětil za všechny, kteří měli s Los Angeles Galaxy co do činění: „Popravdě řečeno to byl spíš zlý sen."

Landonu Donovanovi už došla trpělivost. Jako by nestačilo, že se chtěl nechtě musel vzdát kapitánské pásky, že musel přihlížet, jak jeho oblíbeného trenéra stavějí do neřešitelné situace, jak Beckham odmítá platit za ostatní útratu a jak (a to především) mužstvo v nevydařené sezóně kráčí od porážky k porážce. Rozhodně nehodlal dopustit, aby mu Alexi Lalas sáhl do peněženky

a připravil ho o 25 tisíc dolarů. A tak pouhých pár hodin po závěrečné porážce od Chicaga, která týmu z Los Angeles ukončila sezónu, vyjel Donovan výtahem do otočného baru hotelu W na Lakeshore Drive, vyhledal Lalase a zařukal prezidentovi a generálnímu manažerovi Galaxy na rameno.

„Mohli bychom si jít někam v klidu promluvit?“ zeptal se Donovan. „Rád bych se vás na něco zeptal.“

O týden dříve před domácím zápasem proti Torontu oznámili v Galaxy, kteří fotbalisté obdrží každoroční hráčská ocenění. Donovan získal cenu za dobročinnost (za to, jak se angažoval v nadaci Galaxy) a rovněž Zlatou kopačku (za svých osm branek), ale když nadešla chvíle vyhlásit nejužitečnějšího hráče mužstva, získal tuto trofej Chris Klein. Pár dní nato zastavil na stadiónu Donovana Yallop. „Musím ti něco říct,“ prohlásil kouč.

„A co?“ otázal se Donovan.

„Nejužitečnějším hráčem týmu jsi byl letos ty.“

„Díky, Franku. Kéž by to tak vnímali všichni, ale přesto si toho cením.“

„Ne, ty to nechápeš. To ty ses stal nejužitečnějším hráčem.“

„Jak to?“

„No, bylo mi řečeno, že když odhlasovali všichni novináři, stal ses podle nich tím hráčem ty.“

„No dobře, a co se teda stalo?“

„To nevím, ale něco jo.“

Krátce nato se několik žurnalistů Donovanovi zmínilo, že nikdo, s kým mluvili, pro Kleina nehlasoval. Donovan tedy v onom týdnu trochu zapátral v kancelářích Galaxy a zjistil, že hlasování médií nebylo ani trochu těsné: dostal totiž všechny hlasy vyjma jednoho. Donovan a Klein byli dobří kamarádi, na cestách spolu dokonce bydleli na pokoji, a pokud by Donovanovi záleželo pouze na uznání veřejnosti, už by se celou záležitostí dál nezabýval. Ve smlouvě měl však klauzuli, že pokud by získal ocenění pro nejužitečnějšího hráče sezóny, obdržel by prémii 25 tisíc dolarů. Oslovil proto klubového ředitele public relations Patricka Donnellyho. „K čemu tady došlo?“ zeptal se Donovan.

„No, dřív to chodilo tak,“ odušil Donnelly, „že všichni novináři odvolili, a když se objevil Doug [Hamilton], tak i on dal svůj hlas a pak se rozhodlo.“

„A jak to teda bylo tentokrát?“

„Shromáždily se všechny hlasy, Alexi přidal ten svůj a pak se rozhodlo.“

„Takže to znamená, že Alexi to rozhodnutí mohl změnit?“

Donnelly se odmlčel. „No, ano.“

Donovan cítil, jak v něm sílí hněv, roztrpčení z toho, kolik ústrků si za celou sezónu musel vytrpět. Rozhodně neměl v úmyslu brát si servítky a Lalas - cíl oné zášti - stál nyní v chicagském hotelovém baru přímo před ním.

Donovan šel hned k věci. „Kdo byl letos nejužitečnějším hráčem týmu?“ zeptal se.

„Přece Chris Klein,“ odušil Lalas.

„Určitě?“

„Jo.“

„Heleďte, já už vím, jak to tady chodí, a všechno je mi naprosto jasné. Nic mi nenalhávejte. Víím, co se stalo. Víím, že novináři hlasovali pro mě, ale z nějakého důvodu jsem tu cenu nedostal.“

„Tak především byl podle mě letos nejužitečnějším hráčem týmu Chris Klein. Mám za to, že vzhledem k tomu, kolik bereš a jaký bys měl mít pro mančaft přínos, jsi jím ty rozhodně nebyl.“

„Váš názor беру. Pro mě za mě. Ale pokud hlasují novináři, tak proč jsem tu cenu nedostal já?“

„Hlasují sice novináři, ale taky generální manažer a teprve pak se rozhoduje, kdo ji dostane.“

„Tak proč vůbec nechávat novináře hlasovat? Je to urážka nejenom pro mě, ale i pro ně, protože vlastně tvrdíte, že nevědí, o čem mluví. Možná bych jim měl říct, že na ně i jejich názor vlastně úplně kašlete.“

„Ne, tak to není.“

„Kecy, Alexi. Jsem fakt neskutečně nasranej. Mám za tohle dostat prémii. Připravujete mě o prachy. Je to naprosto nefér.“

„Nejde o nic osobního. Prostě to takhle dopadlo.“

„Jenže to je špatně. Úplně špatně.“

„A co bych s tím měl podle tebe dělat? Postavit vás oba na trávník a říct, že tu cenu nakonec získáváte společně?“

„Co uděláte nebo neuděláte veřejně, je mi fuk. Já jenom chci, aby se všechno napravilo.“

„Dobře, popřemýšlím o tom.“

„Fajn.“

Donovan odešel, avšak celá záležitost neskončila. Pár dní nato Donovan zavolał Timu Leiwekemu a celou situaci mu nastínil. Leiweke mu slíbil, že ji prošetří. Galaxy veřejně nic neoznámili — coby nejužitečnější hráč mužstva za rok 2007 je stále uveden Klein -, Donovan však dostal svých dvacet pět tisíc dolarů.

Když se Lalase na tento incident ptali, odpověděl se svou příznačnou hubatostí. „Šéf PR mi poslal e-mail, kde stálo: ‚Kdo chceš, aby vyhrál? Protože nakonec o tom rozhoduješ ty‘. A já na to, že jsem pro Chrise Kleina. Měl jsem to snad všem zúčastněným detailně zdůvodňovat? Možná. Ale podívejte, pokud je to rozhodnutí na mně, tak volím Chrise Kleina. Landon si svoje peníze vybrečel,

ale přesto jsem se mu podíval zpřímá do očí a řekl mu, že po mém soudu nej-užitečnějším hráčem mužstva nebyl. A to ho setsakramentsky vytočilo."

Dva týdny nato došlo k něčemu, co překvapilo jen málokoho: Frank Yallop oznámil, že rezignuje na post trenéra v Galaxy a že přebírá mužstvo San Jose Earthquakes. Tim Leiweke se už předtím kolegům svěřil, že pokud Yallop nesloží funkci sám, dostane vyhozov, a nový klub působící nedaleko San Franciska představoval pro tohoto trenéra novou šanci. V San Jose si totiž mohl vybudovat mužstvo zcela od píky a navíc v prostředí, kde o něj stáli a kde se kladl důraz hlavně na samotný fotbal, nikoli na cirkus provázející experiment Beckham. Nakonec se ukázalo, že Galaxy za Beckhamovy éry a Yallop nebylo zkrátka nejšťastnější spojení. „Měl jsem pocit, že tam nejde o hru jako takovou, ale hlavně o Davida," postěžoval si Yallop. „Za to nikdo nemůže, ani on, ani klub. Prostě to tak chodí."

Trenérův odchod znamenal další nepříjemnou ránu pro Donovana, kterému se ani nechtělo věřit, že Yallop ze své funkce v Galaxy odchází, kdežto Lalas v ní setrvává. V tom týdnu se Donovan s Lalasem sešli a dvě hodiny si mezi sebou vše vyjasňovali — stalo se tak ve Vancouveru, kde Galaxy sehráli přátelský zápas s domácím druholigovým týmem Vancouver Whitecaps. Donovan Lalasovi vylíčil, jaké ho tíží pocity: rozpaky kvůli napětí mezi Lalasem a Yallopem, přetrvávající hněv kvůli volbě nejužitečnějšího hráče mužstva, obavy z toho, že dobré obchodní výsledky klubu jsou zřejmě pro vedení Galaxy daleko důležitější než výhry na hrací ploše. Lalas odpověděl, že Donovanův pohled na to, co se děje v zákulisí, možná tak úplně neodpovídá skutečnosti. Shodli se, že v některých věcech se rozcházejí, přesto Lalas dodal, že si přeje, aby Donovan v Galaxy setrval, protože podle jeho mínění je to díky přítomnosti této americké hvězdy mnohem lepší mužstvo. (Donovan měl ve smlouvě klauzuli, že nemůže být nikam vyměněn, takže by ho Lalas beztak nemohl poslat do jiného klubu.) Generální manažer rovněž znovu zdůraznil, že mu na kvalitních výsledcích záleží mnohem víc, než Donovan vůbec tuší. „Na skutečnost, že jsme se dvakrát po sobě nedostali do play-off - a že jsem byl v obou případech prezidentem klubu já —, opravdu nejsem pyšný, to mi věř," nechal se slyšet Lalas. „Ze to tým, který mám tak rád, potkalo zrovna v době, kdy mu šéfuju, si беру hodně osobně."

A s tím se rozloučili. Donovan nevěděl, co víc by mohl udělat. Lalas nikam neodcházel, stále byl jeho nadřizným, což však neznamenalo, že z nich musejí být přátelé. „Vím, jaký je, jak se chová i co dovede," řekl Donovan. „Mám ho dokonale přečteného. Ale ať se mi to líbí nebo ne, poroučí tady on."

Možná ano, avšak Lalasova autorita v týmu Davida Beckhama se měla ještě více zkomplikovat.